

NAŠE DĚDINA

www.jankovice.net

srpen 2021

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,
první letošní číslo našeho zpravodaje vám přinášíme v nezvyklém čase prázdnin. Po téměř nekonečné zimě jsme přešli do jarních i letních dnů, rozběhly se práce na investicích v obci, ale hlavně bylo možné se znovu setkat na kulturních a sportovních akcích. Spolu

s vámi věřím, že tomu tak zůstane už po celý zbytek roku. Turnaj v tenise, pouť na Hostýně, vítání občánků, setkání v Lipinách, o tom všem se dočtete na následujících stranách.

Přeji vám krásný zbytek léta. Ať je plný odpočinku, času s rodinou a přáteli, grilovaček, letních posezení na zahra-

dě nebo na některých našich lavičkách, cyklovýletů a vycházek. Zkrátka všeho toho, čeho jsme si v posledním roce nemohli dopřát. A těším se, že se na nějaké z letních akcí potkáme.

*Miroslav Darebník,
starosta obce*

SVATÝ OBRÁZEK NA LIPINÁCH

V pátek 14. května proběhlo setkání občanů u nového svatého obrázku na Lipinách v Jankovicích. Toto místo s krásným výhledem na naši malebnou vesničku požehnal a mši svatou v sále obecního úřadu sloužil děkan Jerzy Walczak.

Hudebně celou akci doprovázela dechová hudba Moravská Veselka. Po dlouhé době jsme se mohli všichni sejít při malé kulturní akci. Na renovaci svatého obrázku se podílel místní občan, Karel Navrátil ml. K obrázku byla dodělána i lavička, aby si zde občané během procházky mohli odpočinout. Děkujeme všem, kteří se na zhotovení nového obrázku a úpravě okolí podíleli a také těm, kteří o obrázek pečují celoročně.

Pavlna Stoklásková

BIOKORIDORY A INTERAKČNÍ PRVKY DOKONČENY V TERMÍNU

Na konci května byly dokončeny práce na stavbě biokoridorů v části obce Kopaniny. Vznikly tam travnaté průlehy a přebytečný materiál byl umístěn do mělkých násypů. Následně bylo vysazeno 105 stromů a 1 350 keřů, které bude po dobu 5 let chránit proti okusu zvěří oplocenka. Veškeré práce včetně výsadby prováděla společnost Rovina Stavební, a.s. Celkové náklady i s následnou péčí jsou 2.143.746 Kč vč. DPH. Tento projekt „Regionální biokoridory K38 a K39“ byl financován v rámci Operačního programu životní prostředí - Ochrana a péče o přírodu a krajinu a pro obec to znamenalo dotaci ve výši 100 % uznatelných nákladů.

O měsíc později skončila realizace dalšího projektu „Interakční prvky Jankovice – 1. etapa“, který napojením navázal na biokoridory. Zhotovitelem byla na základě výsledků výběrového řízení firma A + K úpravy zeleně s.r.o., Zářící za cenu 968.000 Kč vč. DPH.

Součástí smlouvy o dílo, stejně jako u biokoridorů, je i následná povýsadbová péče o vysazené jedince, tzn. že zhotovitel zodpovídá za další vývoj rostlinného materiálu po dobu 3 let.

Jedná se o stromořadí a travnaté průlehy kolem polní cesty z okraje našeho katastru do Lipin. Vysázeno tam je dalších přibližně 85 stromů a větší množství keřů. Polovinu tvoří listnaté stromy, jako jsou duby, javory nebo lípy, a druhá polovina jsou ovocné stromy, například jabloně nebo slivoně. Také tento projekt je financován v rámci Operačního programu životního prostředí, který pokryje 80 % nákladu. Zbytek uhradí obec ze svého rozpočtu. Jedná se o necelých 200 tisíc korun.

Miroslav Darebník

OBEC JANKOVICE JE PŘÍJEMCEM DOTACE

z 131. výzvy Operačního programu Životního prostředí z Evropských strukturálních a investičních fondů CZ.05. 4. 27/0.0/0.0/19_131/0010936

na projekt

REGIONÁLNÍ BOKORIDORY K38 a K39 - JANKOVICE

ve výši 2 143 746 Kč, což je 100 % uznatelných nákladů.

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Obec Jankovice je příjemcem dotace

ze 140. výzvy Operačního programu Životního prostředí z Evropských strukturálních a investičních fondů CZ.05. 4. 27/0.0/0.0/20_140/0012621

na projekt

INTERAKČNÍ PRVKY – JANKOVICE – 1. ETAPA

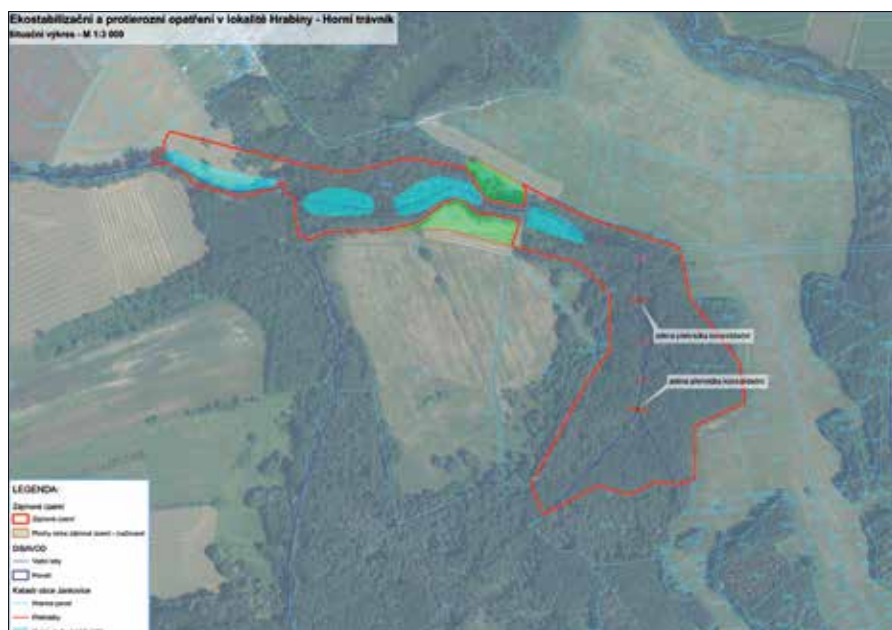
ve výši 1 082 144 Kč, což je 80 % uznatelných nákladů.

PROBÍHÁ PŘÍPRAVA DALŠÍCH DVOU PROJEKTŮ NA ZADRŽENÍ VODY V KRAJINĚ

Obec chce také realizovat projekt „Tůň v katastru obce Jankovice“. V jeho rámci nechá vybudovat devět tůní v oblasti pod kopcem Lysina a na okrajích obecního lesa.

Na základě geologického výzkumu byly vytipovány lokality, kde bude voda schopná se udržet. Realizace projektu, který už máme hotový, pomůže zadržet vodu v krajině. Nyní žádáme o územní rozhodnutí a stavební povolení. Na podzim pak požádáme o dotace z OPŽP již v novém programovém období 2021 - 2027.

V plánu jsou také úpravy bezejmenného potoka v této oblasti. Máme potvrzenou informaci ze SFŽP, že obec obdržela dotaci na zpracování projektu Ekostabilizační opatření v lokalitě Hrabiny – Horní Trávník. Získáme tak formou zálohy bezmála 600 tis korun, které pokryjí většinu nákladů. Obec se zapojí částkou 65.000 Kč z vlastních zdrojů. Realizaci, která je podmíněna

získáním dotace, odhadujeme na 10 milionů korun. Vystavěno by mělo být několik průtočných tůní a přehrážek v horní části toku. Tímto bude zameze-

no erozi a zajistí se stabilizace prostředí po současných polomech jasanů a olší. Dojde také k rozšíření vodních biotopů.

Miroslav Darebník

KRAJ SCHVÁLIL OBCI ZMĚNU PRVAK

Po několikaletém úsilí má obec dokončenu změnu Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Zlínského kraje (dále PRVAK ZLK). Na začátku letošního roku obdržela obec kladné vyjádření k žádosti na změnu plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Zlínského kraje, protože stávající platná koncepce společného odkanalizování čtyř obcí už nebyla realizovatelná. Žádost na změnu PRVAK ZLK musely podat na Zlínský kraj všechny čtyři

Na začátku června proběhl geologický průzkum

obce, které měly původně odvádět splaškovou vodu společně, tedy vedle Jankovic ještě Slavkov p. H., Brusné a Chomýž.

Pro nás je to velmi důležitý moment. Na vyjádření a schválení jsme čekali po podání žádosti od srpna loňského roku. Zastupitelstvo Zlínského kraje vše schválilo až v únoru letošního roku. Některé věci nutné ke stavbě kanalizace jsme už měli předpřipravené. V červnu pak proběhl geologický průzkum, na který jsme museli také vybrat firmu, a monitoring a čištění kanalizace pod hlavní silnicí, kterou prováděla společnost VaK, a.s. Kroměříž. Pracuje se také na geodetickém zaměření budoucí čističky a nových tras a chystá se zaměření všech stávajících domovních přípojek do existujících úseků kanalizace. U domovních přípojek bude potřeba součinnosti občanů. O termínech návštěvy geodeta a zástupce obce budou všichni předem informováni. Předpokládáme, že zmíněné přípravné práce by mohly být hotové letos na podzim.

V další fázi akce je předpoklad podání žádosti o dotaci v rámci Operačního programu životní prostředí, protože chceme finančně pokrýt také zhotovení přípojek. Proto nebudeme žádat ministerstvo zemědělství, protože to prostředky na realizaci přípojek k domům neposkytuje.

Miroslav Darebník

ZASÍŤOVÁNÍ POZEMKŮ

Obec vyhlásila výběrové řízení na zhotovitele, který bude realizovat technické připojení celkem 22 parcel pro novostavby. Devět z nich patří obci. Komunikaci nechá obec vybudovat až v příštím roce. Z dvanácti oslovených firem podala nejvýhodnější nabídku

společnost Rovina Stavební, a.s. Hulín, která postaví sítě včetně přeložky plynového potrubí za částku 5.311.630 Kč.

Stavba byla zahájena na začátku srpna a termín dokončení je nejpozději 31. 12. 2021.

POMOC OBCÍM NA JIŽNÍ MORAVĚ

Zastupitelstvo obce na svém červnovém zasedání schválilo finanční dar ve výši 100.000 Kč, který byl poukázán na transparentní účty obcí Mikulčice a Týnec. Každá obec obdržela na obnovu infrastruktury poničené po tornádu 50.000 Kč.

REKONSTRUKCE STUDNY U PŘEJEZDU

Obecní studna v blízkosti železničního přejezdu se dočkala potřebné rekonstrukce. Jedná se o starou kamennou studnu, kterou často využívají lidé k odběru vody na zalévání, atd. I při suchých letech v ní bylo stále vody dost. Po dokončení prací jsme nechali udělat rozbor vody v laboratoři, a ten ukázal, že není vzhledem k vyššímu obsahu dusičnanů pitná a lze ji dále používat jen jako vodu užitkovou. Proběhla výměna sacího koše, nové jsou poklopy a nadzemní skruž i ukotvení pumpy. Postupně bude ještě upraveno její okolí.

Kompletní práce prováděla firma Čištění studní - Pavel Páleníček z Martinic. Postupně budou opraveny i další obecní studny.

OBLAST SOUHRAD ČEKÁ OMEZENÍ PROVOZU

Společnost Vodovody a kanalizace, a.s. Kroměříž připravuje zkapacitnění vodovodního přivaděče v úseku VDJ Žopy – VDJ Bystřice pod Hostýnem. Účelem je především výměna starého osinkocementového potrubí o průměru 300 mm, které je za hranicí životnosti a je důvodem častých poruch. Pro část obce to bude znamenat významné omezení přístupu k domům v průběhu výkopových prací, neboť původně zamýšlená možnost několikametrových protlaků vzala za své. Důvodem je především existence mnoha dalších sítí v blízkosti potrubí a rizika jejich porušení, stejně jako možnost popraskání povrchu místní komunikace vlivem tlaku do podloží.

Na konci loňského roku proběhlo několik jednání mezi investorem, projektanty a obcí, kde byly stanoveny podmínky. Po výkopu a uložení nového potrubí bude provedena obnova místních komunikací, vjezdů a obrub ve skladbě dle dohody s investorem. Náhradní trasa vodovodu po dobu výměny potrubí (suchovod) povede po

povrchu místní komunikace, při obrubníku. Majitelé domů se bohužel po dobu stavby nedostanou autem k domu. U křižovatek bude vytvořen zárez do komunikace, aby mohl být umožněn přejezd dopravních prostředků. Realizace prací je aktuálně plánována na podzim 2021, ale pravděpodobnější je až termín v roce 2022.

Přivaděč byl budován v roce 1965 a takto popisuje tehdejší kronikář obce, proč je veden uprostřed obce a že již tehdy byla obava z pozdějších problémů při opravách: „Trasa vodovodu byla

původně vyměřena přes tratě Slatina, Vinice – Za Březím. Po uvážení Vodohospodářské správy, že náklad se původně vyměřenou trasou poněkud zvýší, byl učiněn pokus u MNV, zda svolí vést trasu ulicí Souhrada. Byl dán souhlas, ovšem nikdo z členů MNV nechtěl tuto skutečnost přiznat, neboť nyní po činu již vidět jasně okolnost, co vyplyne v příštích letech z případných poruch potrubí vodovodu. Rozkopaná cesta, dostatek bláta, do nekonečna bude odměnou za ústupek Vodohospodářské správě.“

Miroslav Darebník

PŘIPRAVOVANÉ AKCE DO KONCE ROKU

Neděle 5. září 2021 Z pohádky do pohádky – ve 13.30 h procházka pohádkovým lesem, v 15.30 h v Hájíčku program pro děti Výlet do Culinkova, vláček Pacifik
Sobota 11. září 2021 Jankovská traktoriáda – závody malotraktorů domácí výroby, začátek po 13. hodině u Železnáku

Neděle 5. prosince 2021 Mikulášská jízda obcí s čerty a andělem. Začátek v 16.00 h
Neděle 12. prosince 2021 Vánoční koncert s dechovou hudbou Moravská Veselka. Začátek v 15.00 h v sále OÚ

PROBÍHAJÍ TESTY NOVÝCH LED SVÍTEL PRO VEŘEJNÉ OSVĚTLENÍ

Od začátku tohoto roku se na některých sloupech veřejného osvětlení dočasně objevují světla v jiném provedení a s odlišnou barvou světelného spektra. Vzorky dodalo několik osvětlených firem, ale stále se hledá opti-

mální kombinace teplotního podání a vzhledu, tvaru a více možností má také způsob řízení osvětlení. Stávající svítidla již nejsou dostupná a složitě se řeší i případné opravy. Důvodem plánované výměny je i snižování nákladů na

údržbu a provoz. Důležitým prvkem je také zlepšení vzhledu obce a z kvalitnější osvětlení. Nehledě na podstatný fakt, kterým je zvýšení bezpečnosti občanů.

Miroslav Darebník

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA 2020

V podvečer 5. prosince navštívil i naši obec Mikuláš s čerty a andělem. Tento rok však byla nadílka jiná než předchozí léta. Z důvodu dodržení platných protiepidemických opatření nemohl Mikuláš navštěvovat děti v jejich domovech. Proto setkání s dětmi pro-

běhla výhradně venku. Mikuláš projel obcí za doprovodu tradiční pohádkové melodie na koňském povoze. Tam, kde ho čekaly děti, zastavil a vyslechl přichystané básničky a písničky. Za odměnu dostaly děti z rukou anděla balíčky nebo se sladkou odměnou.

Tato forma mikulášské nadílky vytvořila v obci krásnou sváteční atmosféru a přinesla samé pozitivní ohlasy. Z těchto důvodů předpokládáme, že i následující rok proběhne nadílka stejným způsobem.

Pavla Tkadlečková

ÚNOR PATŘIL BRUSLENÍ

Díky nebyvale dlouhé zimě a mrazivé první polovině února mohli zájemci o bruslení využít místní kluziště na tenisovém kurtu. Provoz kluziště musel ovšem reflektovat aktuálně platná vládní opatření. A tak například byla ledová plocha rozdělena na dvě části tak, aby se nepotkaly osoby z jiné domácnosti, nebylo možné využívat společnou šatnu na přezutí, nebo byl omezen počet hráčů ledního hokeje na tři osoby v jednom týmu.

I přes to všechno (díky tomu) se bruslilo každý den, dokud to počasí umožnilo. V průběhu odpoledne se vždy bez problémů v půlhodinových intervalech střídaly na ledě mladší i starší děti, podvečer pak patřil led zpravidla místním hokejistům.

Pavla Tkadlečková

POUŤ NA SV. HOSTÝN

Dne 3. 7. uspořádala obec ve spolupráci s místními hasiči již tradiční pouť na svatý Hostýn v doprovodu kapely Moravská Veselka, kde se v bazilice Nanebevzetí Panny Marie uskutečnila mše svatá za obec Jankovice. Po návratu ze svatého Hostýna bylo připraveno pose-

zení v hájíčku s bohatým občerstvením a pro děti byl nachystán skákací hrad. Jako host zde vystoupil pan Jiří Helán. Celou pouť doprovázela a natáčela Televize Podhostýnsko. Krásné počasí přálo, a tak se všichni mohli skvěle pobavit, zazpívat a zatančit.

Tato pouť se pořádá již od roku 1947, kdy se na Hostýn chodívalo ještě pěšky. I přesto, že je dnes pro zájemce připraven autobus, se kouzlo této pouti nevytratilo a pouť patří mezi jednu z oblíbených akcí připravovaných naší obcí.

Zdeňka Stoklásková

O POHÁR STAROSTY OBCE UŽ PO PĚTATŘICÁTÉ

Od 3. do 27. června 2021 se uskutečnil v místním sportovním areálu 35. ročník tenisového turnaje O pohár starosty obce neregistrovaných hráčů. Celkem bylo odehráno 98 utkání v tradičních pěti kategoriích a na rozdíl od předšlého ročníku, kdy se kvůli dešti musela utkání odkládat, proběhlo vše dle naplánovaného časového harmonogramu.

Ve finále dvouhry mužů udolal Jiří Daněk po setech 6:3 a 7:5 Milana Rolince, který je sice tradičním účastníkem turnaje ve čtyřhře, ale dvouhru hrál premiérově. Jiří Daněk se stal vítězem již po třetí, když navázal na roky 2017 a 2019. Milým překvapením dvouhry mužů se stal místní šestnáctiletý mladík Daniel Minks, jenž vyhrál svoji základní skupinu

nad mnohem zkušenějšími protihráči, navíc se skóre 8:0. Daniel došel až do semifinále dvouhry mužů, kde vypadl s pozdějším celkovým vítězem Jiřím Daňkem. Velmi kvalitně obsazena čtyřhra mužů přinesla divákům vyrovnané zápasy, kdy někteří favorité vypadli již ve čtvrtfinále nebo dokonce i ve skupině. Finále čtyřhry patřilo po čtyřech

Závěrečné vyhlášení nejlepších

Nechybělo občerstvení pro diváky i hráče

letech dvojici Petr Hoffman a Jan Novák. Nad Martinem Mrázkem a Vítězslavem Tichým vyhráli 6:4 a 6:2 na sety.

V kategorii mladých do 17 let zvítězil mezi čtyřmi účastníky již zmiňovaný Daniel Minks. Dvouhru žen v konkurenci pěti hráček ovládla bez ztráty jediného setu Lenka Janečková. Ve skupině čtyřhry místních pánů se pak stali vítězi Rostislav Kraus s Miroslavem Zicháčkem.

Pavla Tkadlečková

Daniel Minks: „Kdyby bylo na mně, byl bych na kurtu 25 hodin denně.“

Šestnáctiletý mladý tenista, který byl překvapením letošního ročníku turnaje, pochází z Bystřice pod Hostýnem. V Janovicích žije od svých dvanácti let. Tenis začal hrát tento student Střední hotelové školy v Kroměříži ve svých šesti letech a v současnosti trénuje dvakrát týdně.

Dane, vyhrál jsi svoji základní skupinu. Jak se Ti hrálo proti mnohem zkušenějším hráčům? Myslíš, že tvé mládí bylo pro tebe výhodou, nebo spíše nedostatkem?

Bral jsem to jako výzvu. Zpočátku jsem měl obavy, protože díky covidovým omezením jsem toho moc v tenise nena-trénoval, opravdu jsem byl sám překvapen - uspět s o generaci staršími hráči a vyhrát skupinu B. Neberu své mládí jako výhodu nebo nedostatek, ale jako zkušenost a prověření mých hráčských schopností. Ono, pokud hrajete s vrstevníky, je to fajn, ale vždy je lepší mít silnějšího soupeře, od kterého se hráč něco naučí, a taky vyšší cíle.

Ve čtvrtfinále to zpočátku vypadalo na jasnou převahu tvého soupeře, ale zápas jsi dokázal otočit a postoupit do semifinále. Jak bys zhodnotil tento klíčový a krásný zápas?

Co bych řekl. Nečekal jsem to. Myslím, že soupeře není radno podceňovat, i když během turnaje sledujete hru svých soupeřů jako divák, je těžké ji přecíst, a naživo na kurtu ve hře je to pak všechno jinak. Na začátku zápasu moc forma nebyla, ale díky podpoře přihlížejících diváků, mé rodiny a hlavně kritice a vyhecování od mého tatky, který se mě snažil vyburcovat k bezchybné hře, jsem do ní dal maximum. Byly to nervy, ale nakonec jsem hru otočil, byl jsem spokojen.

Kategorii mladých hráčů do 17 let jsi vyhrál, v seniorské soutěži jsi došel do semifinále. Jak jsi zvládl takovou porci zápasů fyzicky, navíc v takovém horkém počasí, které po téměř celou dobu turnaje panovalo? Nepocházely Ti někdy síly, nebo jak se říká, jsi měl natrénováno?

Vítěz dvouhry mládeže a semifinalista hlavní soutěže domácí Daniel Minks

Dvouhru žen ovládla letos Lenka Janečková

Co se týká kategorie mladých, tak to bylo krásné zakončení v této skupině. Pro přihlížející nebyla moje výhra asi žádným překvapením. Postoupit do čtvrtfinále však bylo překvapení i pro

Pouze jeden ročník turnaje vynechal domácí Antonín Hrudík (v debatě s loňským vítězem Romanem Vašutem)

mě. Jak jsem to zvládl? Tak jsem mladý, co je to pro mě fyzická námaha (smích)? Ano bylo to náročné, tenisově jsem natrénováno moc neměl, ale snažil jsem se místo tréninků aspoň posilovat, běhat a cvičit doma. Jako součást zvýšení své kondice jsem bral i fyzické práce jako řezání dřeva nebo zalévání na zahradě. Hnacím motorem v tom náporu byl i každý skvěle odehraný míč, který přinesl bod pro mě. Přispěli k tomu i diváci, ať už fandili mně nebo soupeři. Děkuji také za podporu a pochopení rodičům. Jejich trpělivost přispěla k mému vítězství a postupu do semifinále.

Utkvěl Ti v paměti nějaký moment z turnaje, na který budeš časem vzpomínat?

Myslím, že každý zápas, ať už byl vyhraný nebo prohraný, měl nějaký moment, který zůstane v paměti. Ale semifinálový zápas byl pro mě třešničkou na dortu v turnaji. Zahrát si s tak silným soupeřem jako byl Jirka Daněk se nepoštěstí všem účastníkům turnaje. I když skončil 35. ročník turnaje, už teď je to výzva a motivace postoupit nejen do semifinále, ale i do finále turnaje a získat tak pohár starosty obce opět pro domácí. Už vidím těch nespočet hodin strávených na oblíbeném tenisovém kurtu v Jankovicích (smích). SPOR-TU ZDAR A TENISU ZVLÁŠTĚ.

Moc děkuji za rozhovor a přeji spoustu dalších výborných umístění.

Pavla Tkadlečková

DO JANKOVIC SE VRACÍ RÁD

Jankovický rodák Jaroslav Křížek (nar. 1937) bydlí už od poloviny 60. let minulého století ve Valašském Meziříčí, svoji rodnou obec však často navštěvuje. Nejezdí sem pouze za rodinou, nevynechá ani žádnou důležitou akci, která se v obci pořádá. Při jedné z návštěv si vzpomínal na dětství v Jankovicích, které zde prožíval s bratry Jirkou a Zdeňkem a kamarády Karlem a Luděkem Stokláskovými, Josefem Sedlaříkem, Josefem Fuksou, Zdeňkem Dohnálkem, Jendou Pospíšilem, Jaroslavem Pospíšilem a v dětském věku zemřelým Stanislavem Mlčákem.

Matné vzpomínky má ještě i na dobu, kdy se na závěr války v obci nacházeli němečtí vojáci Wehrmachtu, které pak vystřídali vojáci Rudé armády. Němci přes Jankovice procházeli a na pár dní se tady zastavili. Ubytování byli v některých domech a prý se zde chovali slušně. Bylo možné je potkat například na hlavní ulici v Souhradech nebo pod dnešním tenisovým kurtem, v místech bývalé „cihelny“, kde si obyvatelé vyráběli „kotovicové“ cihly. Zde měli hlavní tábor a místní kluci je tam chodili zvědavě okukovat. Občas se

stalo, že zděšený rodič zjistil, že v blízkosti okupantů postává i jeho ratolest, a vyrazil ji odtud odvést. Bylo asi těžké některým dětem vysvětlit, že tito vojáci mohou být nebezpeční a je lépe se jim vyhnout, i když se tak dětským očím vůbec nejevili. K místním dětem přistupovali blahosklonně, jednoho z nich dokonce v legraci učili zdravit zdviženou pravicí a pochodovat. Malý kluk nechápal, proč se tomu radostně smějí. Teprve až více vyrostl, dospělí mu s pochopením vysvětlili, o co šlo.

U vesnice se kromě Němců ukázali i maďarští vojáci, kteří spolu s nimi vyhodili do vzduchu železniční most. Pro místní to byla mimořádná událost, která nejen že na čas vyřadila z provozu železniční trať, ale také patřičně zatřásla okenními tabulemi. Podobně bylo v listopadu 1944 v Jankovicích slyšet vzdálené bombardování zlínských Batových závodů.

Němce pak v květnu 1945 nahradili Rusové, kteří přišli zkontrolovat, zda se v Jankovicích ještě nenacházejí němečtí vojáci. K žádným ozbrojeným střetům s nimi tedy nedošlo, obcí jen procházela malá skupina sovětů. Pamětníci si ve

Před jedním z vítězných utkání ve fotbale s družstvem Hlinska p/H
Sestava – zleva: Ladislav Ctiborek, Jaroslav Křížek, Luděk Stoklásek, Jan Pospíšil, Ladislav Mrázek sedící: Jiří Křížek, Jaroslav Pospíšil

spojitosti s ruskými ozbrojenci vybavovali požadavek některých z nich „Davaj časy!“, když po místních chtěli jejich hodinky. Neuspěli, protože v těch dobách náramkové hodinky lidé na vesnicích běžně nenosili.

S příchodem nově nabyté svobody se ve vesnici uspořádaly oslavy, kterých se hojně účastnili místní i přespolní. V jejich rámci proběhlo svěcení hasičské stříkačky a zasazení lípy svobody umístěné tehdy přes cestu naproti nynějšímu obecnímu úřadu. Ukázalo se, jak bylo od představitelů obce prozíravé, že všechny tyto akce nechali profesionálně nafilmovat. V dalších letech si tak obyvatelé mohli připomenout nebo se seznámit s událostmi té doby. Kamery nebyly k dispozici pokaždé, ale zastoupil je fotoaparát. Na snímcích jsou tak zachyceny děkovné poutě do polí, na Svatý Hostýn, tehdejší kácení máje, fungování klubovny Junáka na Pohoršově, taneční zábavy v Hájičku, tradice vánočních i velikonočních svátků, vodění medvěda, hasičská cvičení a další akce. Zašlé fotky nám dokazují, jak bohatým společenským životem žila tehdejší obecní pospolitost. Pamětníci na to dnes mohou jen s nostalgií vzpomínat, v dnešní uspěchané době patrně nelze rozsah podobných aktivit zcela obnovit.

Do tohoto období zapadá také dobrodružná mezinárodní organizace UNRRA, která po válce pomáhala zásobovat Evropu postiženou následky bojů. Stejně jako jiným obcím a městům v Československu, i jankovickým občanům dodávala například potraviny. Některé z nich lidé celou válku neviděli: sardinky, ovocné šťávy, čokoládu a kakao. Děti si pak ještě dlouho pamatovaly, jak tyto pro ně neznámé lahůdky chutnaly. Obyvatelé obce také ocenili darovací akci paní Mikové z USA, rodačky z Jankovic, která sem po osvobození několikrát poslala ošacení a prádlo pro potřebné. Oděvy pak přešival krejčí Šmatlák, který byl schopen ušít cokoliv, dokonce upravit i železničářskou uniformu. Kromě něj se šití věnovala Anežka Dohnálková.

Po válce se obnovila činnost místních ochotníků vedených panem řídícím Karlem Stokláskem. Po naskoušení divadelního kusu vystupovali za velkého zájmu obecního hospodě u Matějčických. Najít ochotné herce nebyl problém, patřila k nim i maminka Jaroslava Křížka. Hra se připravovala na zkouškách v místní škole po večerech.

V Jankovicích fungovaly dva obchody – uprostřed obce nedaleko od mostu

Snímek z roku 1950 po jednom lijáku. Kluci si hrají na blátivé cestě. Domy zleva: Křížkovi, Sedlaříkovi, Pospíšilovi, Žákovští

na Pohoršov měl obchod pan Daďa, v Souhradech naproti křížce pan Hlinský. Prodávali vše důležité, co obyvatelé potřebovali: od potravin po drobné domácí potřeby a drogistické zboží. Oba obchodníci se užívali, nakupovala u nich celá ves. Nebylo myslitelné, aby pro běžné zboží někdo zajížděl do Holešova či Bystřice pod Hostýnem. Když někomu scházela hotovost, obchodníci zboží vydali, jen si zapsali dlužnou částku, kterou zákazník uhradil později.

Životu tehdy dominovala práce na poli a starost o hospodářství. Děti musely doma pomáhat daleko více než dnes, kromě toho se ale hodně vyřádily při svých hrách a zábavách venku. V zimě se sáňkovalo hlavně od lesa Březí, na Hůrce, od zvonice nebo mezi tehdejšími domy Sedlaříkových a Ponížilových, nedaleko dnešního dětského hřiště u zvonice. Hokej se hrával na malé zamrzlé tůni pod Horními trávníky. Skutečně brusle neměl nikdo, nahrazovaly se tzv. „kolumbuskami“ – železnými břity, které se zespuďu připevňovaly na boty. Kdo je neměl, „bruslil“ po botách. Zábavě to ale vůbec neubralo na přitažlivosti.

V létě se děti chodily koupat do Rusavy k železničnímu mostu, nebo do hlubší části řeky, do „duče“ „za Tatýrkovým“. Cachtat se dalo i v řece na dolním konci Jankovic směrem k Dobroticím, kde byl splav. Plavat se tady moc nedalo, ale vydovádět se bylo možné do sytosti. V Rusavě tekla čistá voda, tenkrát v ní žili i raci a více druhů ryb. K nejmilejším

chlapeckým zábavám patřilo hraní fotbalu, často na plácku pod Březím. Kluci se rozdělili na dva tábory, Spartu a Slávii. Spartany byli například Jan Pospíšil, Jaroslav Křížek, mezi slávisty se řadili Jirka Křížek, Jaroslav Pospíšil. K nim se přidávali Josef Fuksa, Zdeněk Dohnálek, Zdeněk Křížek a další. Na plácku si postavili branky a k zápasu pozvali mužstvo z Hlinska. Vedle fotbalového hřiště bylo místo, kde se hrával volejbal, síť byla schovaná u Křížků. Kromě kolektivních sportů se děti v létě věnovaly také běhům kolem poloviny lesíka Březí nebo závodům na krátkých tratích (60 m) na fotbalovém hřišti. K tomuto sportovnímu zápolení je motivoval hlavně pan Jaroslav Křížek, otec dnešního pamětníka. Kluci si hrávali také u mlýna rodiny Hrubých, stojícího v místech dnešního bytového domu vedle Rusavy. Měli k dispozici velkou zahradu, ale lákala je také zajímavá atmosféra provozu mlýna. Často se hrálo také s kuličkami do důlku nebo na vojáky.

Za zábavou a poznáním chodily některé děti do organizace Junák, která měla v Jankovicích klubovnu v obecním domku na Pohoršově. Jako vedoucí zde působili Mirek Dvorník z Luhu s přezdívkou Dalin a pan Piňous. V klubovně se promítaly filmy s junáckou tematikou, členové lovíli 13 bobříků podle časopisu Mladý hlasatel, kde ještě působil spisovatel Jaroslav Foglar. V rámci ochrany přírody se učili rozeznávat druhy stromů, jejich listy a plody, druhy květin,

účastnili se soutěže ochránců přírody. Museli se naučit také orientaci v terénu podle světových stran. Vyvrcholením junácké činnosti byl o prázdninách týdenní pobyt ve Zbořilově chatě na Lysíně, kde si junáci sami vařili a hráli různé hry. Poté, co byl Junák po únoru 1948 začleněn pod pionýrskou organizaci, si kluci z oddílů ještě vyšli tábořit za Březí.

Kluci také čas od času doprovázeli pana Jaroslava Křížka do žopské cihelny, kde se účastnil střelby na hliněné holuby. Absolvoval tady i střeleckou zkoušku, kterou musel složit každý, kdo vlastnil loveckou zbraň. K lovcům v Jankovicích patřili také pan Matějčíný, řídící Stoklásek, Foukal a mlynář Hrubý.

Pevným bodem dětského života byla jankovická jednotřídka. Pro pana řídícího Stoklásku nebylo jednoduché sladit výuku všech pěti ročníků v jedné místnosti, ale díky železné disciplíně

a pečlivé přípravě se mu to dařilo v každém směru. V hudební výchově se děti učily hodně národních písniček, které už nezapomněly ani v dospělosti. Pan řídící jim vštěpoval zásadu pozdravit každého, koho v obci potkají. Také vedl místní knihovnu a měl výborný přehled o svazcích, které se tam nacházejí. Kromě činností rozvíjejících kulturní citění nezanedbával pan řídící ani péči o fyzickou kondici svých žáků. V létě se cvičilo na dvorku za školou, v zimě pak ve třídě.

Ke kulturním aktivitám té doby patřila také snaha vytvořit v Jankovicích pěvecký sbor, kterou organizovali pan Jaroslav Tatýrek a dr. Ladislav Šimek. Za tím účelem byly vybrané děti zvány na přezkoušení do Tatýrkovy vily, kde měly předvést, jak zpívají. Pro mnohé z nich to znamenalo velký zážitek, pro jiné zklamání, že nebyli vybráni. Zda pak sbor fungoval, si již zúčastnění nevybavují.

Rodinu Křížkových zcelovala matka Božena, která měla na starosti tři syny a dceru Mařenku. Když jí vybyl při všech povinnostech čas, ráda četla. K péči o domácnost patřilo také sbírání šípů, lipového a bezového květu, sbírání hřibů. Pole za Březím měli v pronájmu, v čase sklizně pomáhala celá rodina. Večer se doma poslouchalo rádio značky Tesla „Rytmus“, což byla malá černá bakelitová bednička. Otec na ní ladil nejen sportovní přenosy, ale také stanici Hlas Ameriky nebo po roce 1949 i vysílání rozhlasové stanice Svobodná Evropa. Jejich relace byly v 50. letech hodně rušeny, takže pořadům nebylo příliš rozumět.

Je toho ještě hodně, na co bychom mohli zavzpomínat z poválečného období viděného tehdejšími dětskýma očima. Tak snad zase někdy přistě.

Jaroslav Pospíšil

ŠKOLENÍ VÝJEZDOVÉ JEDNOTKY

Poslední květnový víkend se naše záškolná jednotka sboru dobrovolných hasičů zúčastnila plánovaného školení. Pod vedením velitele jednotky Stanislava Kolaříka jsme se vydali na přehradu Bystřička. Jednotka JSDHO má v současné době celkem 10 členů, z toho je jeden velitel, dva členové spolupracují jako zástupci velitele, dále jsou součástí dva strojníci a zbývajících pět pracuje jako řadový hasič. Mimo nutná školení musí všichni v pravidelných intervalech daných zákonem absolvovat lékařskou prohlídku a být způsobilí k výkonu této funkce.

Po ubytování následovalo setkání ve společenské místnosti, kde jsme si zopakovali teoretickou část pravidel při zásahu. Další den se pak nesl v duchu praktické zkoušky hasičské techniky. Každý ze členů jednotky si postupně jeden po druhém vyzkoušeli práci s motorovou benzinovou stříkačkou, čerpání vody z přehrady, dopravu vody do kopce s úvazy hadic, práci s plovoucím čerpadlem a v neposlední řadě správnou obsluhu benzinové centrály.

Praktická část se týkala rovněž základů první pomoci. Na figuríně jsme si vyzkoušeli resuscitaci, zopakovali, jak postupovat v případě popálenin, krvácení nebo jak správně zafixovat zlomenou končetinu.

Před odjezdem ze školení jsme využili nabídky pana hrázného, který nás provedl útroby přehrady Bystřička. Exkurze byla příjemnou tečkou za vydařenou víkendovou akcí.

Lucie Barotková

POZDRAV Z MATEŘSKÉ ŠKOLY V DOBROTICÍCH

Z důvodu epidemie přerušila vláda provoz v mateřských školách na šest týdnů. Děti musely zůstat doma. Zůstali jsme s nimi ale ve spojení přes facebookové stránky. Po rozvolnění epidemiologických opatření jsme otevřeli školku 12. 4. 2021, ale to jen pro děti s povinnou předškolní docházkou. Ostatní děti si musely ještě měsíc počkat.

Zato v květnu a v červnu už to ve školce ožilo. Naši školku Koťátka navštěvuje 28 dětí a z toho 11 dětí vozí rodiče z Jankovic. Snažíme se pro ně připravovat zajímavý a poučný program. Teď bohužel bez spolupráce s vaší obcí Jankovice. Pevně věříme, že k vám budeme moci od září 2021 zase jezdit na společná setkání. Velmi se nám líbí návštěva knihovny, vánoční besídka a vystoupení pro ženy a seniory, na velikonoční zdobení perníčků a nejoblíbenější akcí je Den dětí v Hájíčku. Také rádi vítáme nové občanky vaší obce do života, ale ještě raději je pak přivítáme mezi sebou ve školce.

Prožili jsme krásné jarní období, i když deštivější a studenější než obvykle. Seznamujeme se s přírodou, poznáváme rostliny, zvířata, pozorujeme pulce v rybníce. Hrajeme si na čarodějnice a na dinosaury. Svátek dětí jsme oslavili projížďkou na koních z Ranče U Tuffa i vycházkou na zmrzlinu ke Kratochvílům. Hledali jsme poklad a jeli na vzdělávací zájezd do ZOO Lešná. Na konci roku jsme si zahráli na indiá-

ny a rozloučili se s osmi předškoláčky, z nichž jsou tři z Jankovic.

Chtěla bych touto cestou poděkovat za dosavadní spolupráci a finanční podporu pro obohacení výchovně vzdělávacích pomůcek. Letos jsme zakoupili fotoaparát a můžeme vám tudíž zaslat i pár snímků.

S pozdravem vedoucí učitelka Zdeňka Kolaříková, děti a kolektiv MŠ Dobrotice

HOŘÍ MÁ PANENKO! ANEB VZPOMÍNÁME S HASIČI

Minulé číslo přineslo první článek věnovaný SDH Jankovice. V tomto vydání Naší dědiny si přiblížíme další události související se založením sboru.

Kronika našeho sboru byla založena v roce 1947. První záznamy nás ale přenesou o několik let zpět – konkrétně do 2. března 1941, kdy se konala přednáška na téma Požáry hrozí. Přestože se přednášky účastnila řada občanů a rozvinula se debata na téma založení hasičského sboru, konečné rozhodnutí nepadlo, a to zejména z důvodu předpokládaných vysokých finančních nákladů. Nicméně byla dle úředního nařízení, kterým byl sbor alespoň formálně zařízený, sestavena jednotka čítající devět členů, kteří měli být osvobození od pracovních povinností a případného nasazení v Říši. „Devítka tato byla příčinou mnoha zla a nedorozumění. Byla několikrát měněna, aby odpovídala požadovaným

Dary hasičskému sboru		
Jméno dárců	Bydliště	Suma Kč
Občané stávkou	Jankovice	27.450,-
Vševědenci	~	150,-
ni Koblíková, Frant	Dobrotice	200,-
a Kolařík Leopold	Holešov	150,-
a Zemelik	Holešov	500,-
Zemostenská banka	Holešov	200,-
a Růžička Martin, říd	Holešov	200,-
a Ing. Zaorálek Jar.	Holešov	4.000,-
a Jindř. Absolon	Holešov	100,-
Národní spřevovceřov.	Všehulky	1.000,-
Slavia, vřáj. pojist.	Brno	500,-
Arcebiřsk. parrní mlýn	Holešov	500,-
Hasičská vřáj. poj.	Brno	900,-
Slavia	Brno	300,-
Polnická poj.	Brno	250,-

předpisům, avšak ze strany jednotlivců, nikdy nevyhovovala.“

27. června 1945 se konala náborová schůze, na které vzdělavatel sboru promluvil před mnoha posluchači o potřebě a nutnosti mít hasičský sbor a vést ho v duchu hesla Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci, vlasti k ochraně. Po schůzi se přihlásilo 35 nových členů. První valná hromada proběhla 12. července 1945.

2. července 1944 se uskutečnila ustavující schůze, na které bratr Leopold Kolář, inspektor hasičské pojišťovny v Holešově a okrskový velitel, zdůraznil potřebu hasičského sboru,

který byl úředně zařízený v každé obci a jeho náklady měla financovat obec. Samotnému založení sboru tak už nic nebránilo a byli zvoleni první funkcionáři: starosta: Antonín Ryška, velitel: Antonín Šmatlák, zástupce velitele: František Matějčíný, jednatel: Bedřich Sedlářík, zbrojmistr: Oldřich Chytil, vzdělavatel: Karel Stoklásek, pokladník: Alois Křížek, trubač: Josef Fuksa, četař: František Kučera, samaritán: Karel Buriánek. Za členy sboru přistoupili Ladislav Hrubý, Oldřich Daďa, Josef Darebník, František Mlčák ml., Josef Nesrsta, Bohumil Stružka, František Ryška, Vladimír

Navrátil, Alois Chytil, Vladimír Zapletal, Josef Dvorník, František Darebník, František Chytil a Jan Pospíšil. „Podáním ruky a čestným slibem starostovi sboru slíbili bratři, že budou ze všech sil pracovat a budovat nepolitický spolek pro blaho a dobro všech občanů.“

Sbor bylo třeba náležitě vybavit, proto bylo nutné obstarat dostatek finančních prostředků. Ty byly získávány z pořádaných akcí a z části sbírkou v obci, která vynesla 27 450 Kčs. Osloveny byly také firmy a podniky s výnosem 8 950 Kčs.

Zbrojnice

Na návrh funkcionářů hasičského sboru bylo všemi členy sboru jednomyslně rozhodnuto o vybudování zbrojnice. Důvodem bylo zejména umístění nové stříkačky. „Místní národní výbor přidělil žádanou parcelu vedle domu č. 80. Br. Kučera Josef, zedn. polír č. 88, vypracoval plán pro zbrojnici a rozpočet na ni. Stavbu prováděl pak pod firmou stavitele arch. Tvarůžka z Dřevohostic. Jmenovaný stavitel nepožadoval po sboru žádný honorář, za což mu bylo písemně poděkováno. Přikročeno k zahajovacímu pracem dne 2. května 1946.“

Na stavbě se kromě členů hasičského sboru podíleli i občané. Odpracováno bylo celkem 261 hodin. Celkové náklady na stavbu činily 17 920,90 Kčs.

16. června 1946 proběhlo slavnostní svěcení hasičské stříkačky a zbrojnice. Událost to byla velkolepá – celá obec byla vyzdobena, občané svátečně oblečení, od školy šel slavnostní průvod až k nové zbrojnici, kde byla sloužena mše svatá. Následovalo svěcení stříkačky. Dopolední program byl ukončen hymnou. Odpoledne následovalo první praktické vystoupení sboru. „Nejprve družstvo starších členů předvedlo způsob hašení starou stříkačkou, potom předvedla devítka hašení novou stříkačkou třemi proudy. Požářiště bylo za obecní kavárnou před č. 8.“ Následovala

taneční zábava v zahradě pana Matějčíného. Příjem ze slavnosti byl 32 791 Kčs, vydání 12 566,10 Kčs. Celá slavnost byla

na návrh kronikáře a vzdělavatele sboru natočena na úzký film. Cena filmu byla 1000 Kčs a částku zaplatila škola.

Stříkačka

I když nebyl hasičský sbor v obci zřízen dříve, vlastnila obec stříkačku: „Je to vůz na 4 pevných kolách, uprostřed s nádrží na vodu, do níž se musí voda nalévat pomocí kbelíků. Oboustranným pumpováním je voda vhnána do hadice, a to dosti velkým tlakem. Přes to, že stroj je velmi primitivní, byla přece obec

hrda svého času, že „vlastní“ stříkačku, již nebylo v celém okolí. Stroj tento patří již minulosti.“ Zakoupena byla stříkačka motorová od firmy Stratílek z Vysokého Mýta za 25 354 Kčs.

Dovoz stříkačky Ladislav Koláček >

První požár

„Dne 24. října 1946 hlášeno v 16:30 hod. spojkou na motocyklu, že v Dobroticích vypukl požár. Ihned hlášen trubkou požár. Třebaže se pracovalo v poli a mnoho bratří nebylo doma /v továrně/, nastoupilo družstvo do zbrojnice v čase co nejkratším. Nastalo zdržení, jelikož hadice byly na „sušáku“, takže stočení hadic zpozdilo odjezd. Br. Grygera Fr. dal k dispozici koně. Celou cestu cvalem ujížděli k požáru. Místo požáru bylo: p. Zapletal Václav – chlévy.

Sbor holešovský byl již na místě /automobilka a byli uvědomeni telefonicky/, avšak vodu neměli. Br. velitel holešovského sboru prohlásil, že stačí jeden proud a tak naši bratři nezasahovali dočasně. Jelikož br. sbor holešovský nemohl pro poruchu motoru dodat vodu k požáru, dal br. velitel rozkaz k nástupu našeho družstva. Bratři v čase co nejkratším položili hadice z Rusavy až k požářišti. Mocný proud vody uléval plameny, jež stále po-

koušely se rozšiřovat. Za pomoci druhého proudu byl oheň brzy zlikvidován.

Naši bratři pracovali obětavě a rychle a získali sympatie občanů Dobrotic, že totiž mají přece jistotu, že naši bratři budou s dravým živlem bojovat, bude-li toho potřeba. Bratři úplně promočeni a promrzlí (-1°) přijeli domů v 9 hod. večer. Hadice byly zmrzlé. Bylo to vlastně první praktické vystoupení, při němž čestně obstáli.“

Ivana Janošová

PŘÁNÍ K NAROZENINÁM MÉMU MUŽI

V letošním roce se dožívá významného životního jubilea můj manžel Jaroslav Pospíšil. Ráda bych tentokrát o něm, který tolikrát připomněl desítky našich spoluobčanů, napsala něco já.

V Jankovicích prožil bez rodičů takřka celý dětský věk. Byl vychováván svým staříčkem Metodějem Křížkem ze Souhrad, který se o něj vzorně a s láskou staral a nahrazoval mu oba rodiče. Peněz sice měli málo, ale vzájemné laskavosti, úcty a vlídnosti nadbytek. Staříček byl velmi rád, že se v pokročilém věku dočkal Jaroslavova vyučení, maturity na průmyslovce a promoce na Právnické fakultě Karlovy univerzity v Praze. Jaroslav ho velmi ctil a dodnes na něj často vzpomíná jako na záchytný bod svého dětství a mládí. Stejně tak vzpomíná

Eliška Hašková – Coulidge bývalá ředitelka Kanceláře prezidentských zpráv a sekretářka pěti prezidentů USA (1963-1981)

Arcibiskup pražský kardinál PhDr. Miloslav Vlk, dr.h.c.

JUDr. Lenka Bradáčová Ph. D. vrchní státní zástupkyně v Praze

a rád doma vypráví o panu řídícím Karlu Stoklaskovi a o všech těch lidech, kteří jej v raném věku podpořili a ovlivnili.

Jako sotva odrostlý kluk pak zamířil do světa, kde musel svést boje o své další vzdělání a vývoj. Byl na to už sám, ale dokázal se poprat se všemi obtížemi a obstát. To se mu podařilo díky houževnatosti, touze uspět, pracovitosti a víře ve správný směr jeho životní cesty, ke které jej motivoval moudrý staříček. Z Jankovic zamířil nejprve do Zlína, pak do Ostravy, Třince, Kroměříže, a nakonec se vrátil zase zpět do Jankovic. Podstatou jeho práce byl kontakt s lidmi, celý život pracoval jako právník. V 80. letech byl 10 let předsedou občanského výboru na velkém kroměřížském sídlišti Oskol, 13 let působil jako předseda přestupkové komise Městského úřadu v Bystřici pod Hostýnem. To vše vykonával po svém zaměstnání. Ale hlavně se věnoval svému obrovskému koníčku – psaní, nejprve literatury faktu, dnes i knih srovnatelných s pracemi historiků. Za tu spoustu let, co se známe, napsal 25 různě rozsáhlých knižních titulů, za některé z nich obdržel naše i mezinárodní ocenění. Podílel se na námětech televizních dokumentů. Knihy spolu tvoříme v tandemu, ovšem hlavní myšlenka, výběr podkladů a vyznění knihy je vždy jeho práce.

Při literární tvorbě se setkal s mnoha zajímavými lidmi, kteří jej inspirovali a dodali mu chuť do práce. Jedním z nejcennějších setkání byla ta s Tomášem Baťou, synem zakladatele Baťových závodů. Pan Baťa si od něj pozorně vyposlechl informace o fungování Baťových závodů za války a podělil se o vzpomínky na rodiče a své mládí. Jeho manželka Sonja Baťová mu pak poskytla některé materiály o firmě a osobní fotky rodiny, které dosud nikdo nepublikoval, a napsala předlohu k jedné jeho publikaci. Kniha o někdejším ministru Alexeji Čepičkovi natolik zaujala kardinála Miloslava Vlka, že pozval k sobě do rezidence v Praze spoluautory Jiřího Pernese a Jaroslava Pospíšila. Zajímavé bylo také setkání s dr. Antonínem Sumem, bývalým ta-

jemníkem ministra zahraničí Jana Masaryka, který byl ztělesněním prvorepublikové noblesy a širokého rozhledu. Jaroslav několikrát navštívil i filmového režiséra světového jména Vojtěcha Jasného, tvůrce filmů Všichni dobří rodáci nebo Až přijde kocour, se kterým si popovídali o jeho rodném kraji na Valašsku a tamních lidech za okupace a v 50. letech. Dále se seznámil s manželkou jednoho z nejvýznamnějších československých novinářů Ferdinanda Peroutky Slávkou, která se stejně jako její muž věnovala novinářské práci. O mnoha zajímavých lidech si popovídal s bývalou sekretářkou pěti amerických prezidentů Eliškou Haškovou-Coolidge, zaujal i vrchní státní zástupkyni Lenku Bradáčovou. Mnoho společných známých odhalili při rozhovoru se známým gynekologem Radimem Uzlem, který dlouhá léta působil na Ostravsku. Inspirativně na něj zapůsobil také potomek starého šlechtického rodu, novinář v rádiu Svobodná Evropa a pak český velvyslanec ve Švýcarsku Richard Belcredi, se kterým se dobře povídalo o knihách v jeho zámečku v Brodce u Prostějova. Potkal se také s prezidentem Milošem Zemanem, Václavem Klausem a někdejším komunistickým ministrem vnitra Rudolfem Barákem, arcibiskupem Janem Graubnerem, biskupem Františkem Vaňákem, biskupem Františkem Lobkowiczem, dcerou prezidenta Ludvíka Svobody Zojou Klusákovou, zakladatelem reprodukční medicíny u nás MUDr. Ladislavem Pilkou nebo psychiatrem Miroslavem Plzákem. Popovídal si i s dřívějším nejvyšším představitelem Českobratrské církve evangelické Pavlem Smetanou, nynějším ústavním soudcem Jaroslavem Fenykem nebo autorkou pohádek a pověstí Helenou Lisickou a mnoha dalšími.

Další inspirací mu byli stateční občané, kteří bojovali proti bezpráví, a jejich osudy měl tu čest zaznamenat. Při své práci na knihách o protinacistickém a protikomunistickém odboji potkal spoustu takových skvělých lidí, kteří se postavili za války nacistic-

ké, anebo po puči v roce 1948 další, tentokrát komunistické totalitě. Řada z nich byli skuteční hrdinové, skromní a morálně pevní vlastenci, kteří byli velmi rádi, že jejich příběhy budou zachyceny pro příští generace. Velmi si cenili skutečnosti, že Jaroslav nikdy nebyl členem komunistické strany a udržel si rovnou páteř.

Odkud čerpal schopnost být těmto osobnostem v rozhovorech rovnocenným společníkem? Ze svých životních zkušeností a vědomostí, které si celý život prohlubuje a střádá k nim další. Tito lidé by s ním jistě nehovořili tak otevřeně a často i dlouho, pokud by jim neměl intelektuálně co nabídnout. Při těchto setkáních pak došlo ke vzájemnému obohacení zajímavých osobností. Výsledkem jsou milé vzpomínky a radost z nich – jak se říká, měsíce i léta mijí a jsou navždy ty tam, ale krásné okamžiky svítí po celý život.

„Není na světě člověk ten, aby se zalíbil lidem všem,“ praví stará moudrost. S tím je třeba počítat a hodnotit, kdo a s jakým úmyslem jej posuzuje. Není třeba se rmoutit negativním názorem osob, které závidí a nepřejí nic dobrého, zato přívětivě míněnou kritiku směřující ke zlepšení je vhodné přijmout. To se Jaroslav nemusel nikdy učit, stejně jako jak vyjít s lidmi. Pod maskou uvolněného a žoviálního chování se skrývá jeho dobrý odhad na lidské povahy, nadhled a promyšlené směřování konverzace.

V životě jej potkaly i události, které ho mohly svést z nastoupené cesty. Vždy je ale dokázal překonat a jít dál. Nikdy nerezignoval. To je jeho nejviditelnější kladná vlastnost, nenechat se zlomit.

Jak sám říká, když se člověk dožije 80 let, poznal už vše: lásku i nelásku, vzestupy i pády, zdraví i nemoci, štěstí i smůlu. On ale dosavadní život jen neodžil, chtěl od něj víc, chtěl se rozvíjet a prosadit, což se mu podařilo. A mnohé další výzvy na něj teprve čekají. To mu přeji jak já, tak celá rodina.

Hana Pospíšilová

OSVOBOZENÍ OBCE ZNOVU BEZ ÚČASTI OBČANŮ

Jarní opatření dovolila připomenout si květnové osvobození naší obce pouze omezenému počtu účastníků

PŘIVÍTALI JSME NOVÉ OBČÁNKY

V neděli 11. července jsme přivítali loňské nové občánky. Slavnost proběhla v zasedací místnosti obecního úřadu, kde jsme uvítali nejprve Sofii Dařovou a Michala Tkadlečka. Následovalo přivítání Emmy Dvorníkové, Teodora Nebala a Maxmiliana Schlehra.

Na úvod setkání zarecitovali a zazpívali v doprovodu paní učitelky Zdeňky Kolaříkové děti z MŠ Dobrotice. Poté přednesl starosta obce slavnostní projev, v němž nové občánky uvítal a popřál jim do života. Rodiče se zapsali do pamětní knihy, ve které byl pro každé dítě připra-

ven upomínkový zápis na tento den. Pan starosta spolu s místostarostkou obce předali rodičům dárky, krásného plyšového medvěda a finanční obnos. Každá maminka obdržela kytičku. Následně si všichni společně připili na zdraví.

Ivana Janošová

ZIMA V JANKOVICÍCH

1.

2.

3.

4.

5.

6.

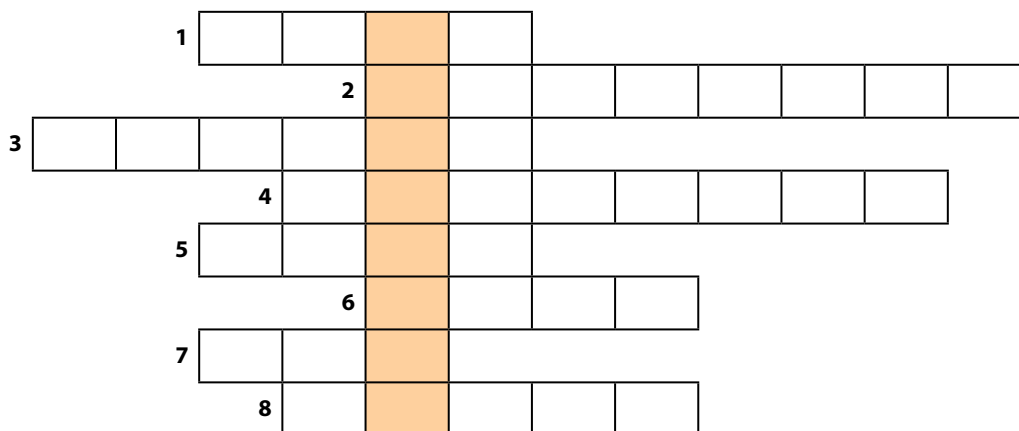

7.

8.

DOPLŇTE NÁZVY ZVÍŘAT

Mazaný jako .

S nejsou žerty.

Dočkej času jako klasu.

Bez práce nejsou .

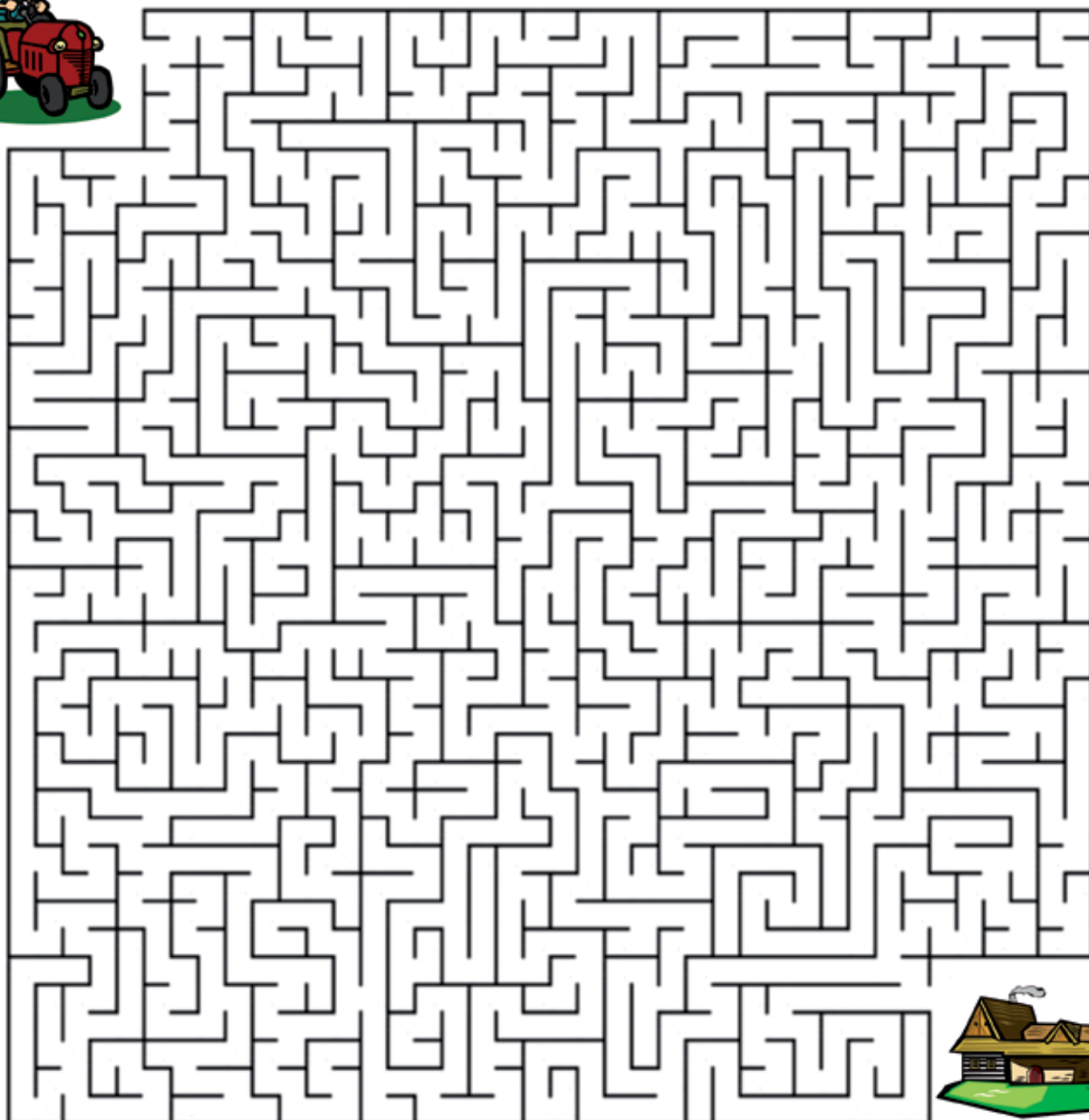
Od včely máš , od hada však .

Pes, nejlepší člověka.

Kdo chce s žítí, musí s nimi výtí.

BLUDIŠTĚ

Dovedte traktoristu Pepu až na statek.

SOUTĚŽÍME S NAŠÍ DĚDINOU

Opět vám přinášíme oblíbenou soutěž a křížovku. Vyplněné kupony vystříhnete a vložíte do připravené schránky v prodejně potravin v budově bývalé školy nebo zašlete znění soutěžních otázek na e-mail: zpravodaj@jankovice.net nejpozději do 30. 9. 2021. Na nejbližším zasedání zastupitelstva obce vylosujeme tři ústřížky a autoři správných odpovědí získají poukázky na nákup zboží.

Správné odpovědi z minulého čísla:

Tajenka: Kopaniny

Fotografie: dům číslo 20, kde bydleli Borůfkovi

Bylo odevzdáno a odesláno celkem 15 odpovědí, všechny byly správné a zařazené do slosování.

Výherci poukázek z čísla 2/2020

poukázky v hodnotě 150 Kč do místního obchodu: Anna Barotková, Dáša Mrázková, poukázka v hodnotě 200 Kč do místního obchodu: Alena Nedbalová

Aktuální soutěžní otázky:

Fotografie poznejte dům na fotografii z roku 1978

Tajenka křížovky historické místo blízko naší obce

hybná síla

zakočení těhotenství

krmník

správce na vysoké škole

záběr kosou

zbytek kmene s kořeny

nízká karta (hovorově)

choroba révy

datlovník

ohrady

P				
P				
P				
P				
P				
P				
P				
P				
P				
P				

Proměny v čase...

Původní cesta příjezd do obce pohled k hlavní silnici (1978)

... v roce 2021

Poznejte dům na fotografii >>>

SOUTĚŽNÍ KUPON:

Dům na fotografii: .....

Tajenka křížovky: .....

Jméno: .....

ZPRAVODAJ NAŠE DĚDINA periodický tisk samosprávného celku. **Vydává: Obec Jankovice**, Jankovice 101, IČ: 00287288, e-mai: zpravodaj@jankovice.net, www.jankovice.net. **Evidenční č. zpravodaje:** MK ČR E 23469. **Redakční rada:** Ivana Janošová, Pavla Tkadlečková, Pavlína Stoklásková, Zdeňka Stoklásková. **Foto:** archiv obce a občanů. Příspěvky prošly jazykovou úpravou. Vyšlo v nákladu 200 ks. **Grafické zpracování a tisk:** TYPOservis Holešov